MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
TBMM GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 27.04.2010
Sayı: 2010/6136

10/784

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde suç çeşidi ve oranının her geçen yıl sürekli artış göstermesinin, eğitim ve öğretimle olan ilişkisinin araştırılarak, alınması gereken tedbirler amacıyla Anayasanın 98. İçtüzüğün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis araştırması yapılmaşını arz ve teklif ederiz.

10/784-22901/47182

1. REŞAT DOĞRU - TOKAT
2. HASAN ÇALIŞ - KARAMAN
3. MEHMET ŞANDIR - MERSİN
4. AHMET BUKAN - ÇANKIRI
5. AKİF AKKUŞ - MERSİN
6. BEYTULLAH ASİL - ESKİŞEHİR
7. MÜNİR KUTLUATA - SAKARYA
8. TUNCA TOSKAY - ANTALYA
9. MÜMİN İNAN - NİĞDE
10. AHMET ORHAN - MANİSA
11. KAMİL ERDAL SİPAHİ - İZMİR
12. MUSTAFA KEMAL CENGİZ - ÇANAKKALE
13. ALİ UZUNIRMAK - AYDIN
14. KADİR URAL - MERSİN
15. SÜLEYMAN LATİF YUNUSOĞLU - TRABZON
16. METİN ERGUN - MUĞLA
17. MUHARREM VARLI - ADANA
18. MUSTAFA ENÖZ - MANİSA
19. ALİM IŞIK - KÜTAHYA
20. METİN ÇOBANOĞLU - KIRŞEHİR
21. RIDVAN YALÇIN - ORDU
22. KÜRŞAT ATILGAN - ADANA
23. MURAT ÖZKAN - GİRESUN

GEREKÇE

Bir toplumdaki eğitimli bireylerle suç arasında ters yönlü bir ilişki beklenmektedir. Diğer bir ifadeyle eğitim seviyesindeki artmaya paralel olarak suç oranlarında azalmanın olduğu ve bu iki değişken arasında negatif bir ilişkinin olduğu ifade edilmektedir.

Son beş yılda, AKP iktidarında suçlar artmış, cezaevleri yetersiz kalmıştır. Cezaevlerinde insanlar yatmaya yer bulamamakta ve konusu değişik suçlu sayısı gün geçtikçe katlanarak artmaktadır. Toplum korku içerisindedir. Yazılı ve görsel medyada takip ettiğimiz olaylarda insanların, yaş farkı olmaksızın suç eğiliminde olduğunu görmekteyiz.

Eğitim; bağımsız bir toplum ve ulusu oluşturacak, bireysel moral düzeyi yüksek, sağlıklı bireylerin yetiştirilmesiyle hem bireysel hem de evrensel bir kültüre sahip, zengin bir toplumu yetiştirmeyi amaçlar. Eğitimdeki tüm yenileşme ve gelişme girişimleri, toplumun her kesiminin ilgi alanına girmektedir. Eğitim, toplumda değişmelerden sorumlu olması nedeniyle değişime diğer sistemlerden önce uyum sağlamak durumundadır. Bunun için, sosyo-ekonomik gelişmenin en önemli itici gücü ve en önemli unsuru, toplumun eğitim düzeyidir.

Bugünkü, suç çeşidi ve oranının, aynı zamanda suçlu sayısının her geçen gün artmasının bir Eğitim Noksanlığı ve Eğitimdeki İhmallerin günümüze yansıması olduğu bir gerçektir. Suçun, psikolojik ve sosyolojik temelleri olduğu gibi suça yönlenmede eğitimin de etkisi olduğu unutulmamalıdır.

İstatistiklere baktığımızda suçluların yaş oranının oldukça küçülmesi, bu çocukların okul çağında olmaları, eğitimde aksaklığın en belirgin örneğidir. Adili suçların yanında alkol, uyuşturucu kullanımı ve madde bağımlılığındaki yaş oranı da endişe verici boyutlara gelmesidir.

Okullarda hangi çocukların suça eğilimli, hangilerinin sorunlu olduğunu tespit ederek, onlarla özel olarak ilgilenilmeli, Bu öğrencilerin rehber öğretmenler eşliğinde rehabilite edilmesi, aileleri ile birlikte çocukların sosyal hayata hazırlanması sağlanmalıdır.

Eğitim sistemindeki sürekli değişkenlikler, istikrarsız bir sınav sistemi, çocukların, buluğ döneme geçişin olduğu 13–14 yaşında, en hareketli dönemlerinde tekrarı olmayan ve çok zor bir sınava hazırlık aşamasında öğrenci üzerindeki baskılar, çocuktaki yarattığı stres ya madde bağımlılığına ya da şiddete yönlendirmektedir.

Eğitim legal ve illegal faaliyetlerden beklenen ödülleri belirleyerek, akılcı suçluların suç faaliyetini etkilemektedir. Bu tür olumsuz gelişmelerin karar alma sürecinde eğitim, suça yönelmeyi azaltabilir.

Konunun Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından da araştırılması suç işlemeye yatkın grupların eğitim yolu ile engellenmesine ışık tutacağı kanaatindeyiz.

Araştırma önergemiz bu amaçla hazırlanmıştır.